Concursurile au continuat și eri într'o atmosferă de sărbătoare

(Urmare din pagina I-a)

partidului, cât și jalea și obida pe care le-au cunoscut țăranii muncitori în trecut, pe vremea asupririi burghezo-moșierești.

Despre întinsul de aur al holdelor noastre, despre înălțimile cărunte ale munților cu murmurele izvoarelor, a povestit în cântece de fluer ciobănesc bătrânul Victor Ionescu din comuna Vaideeni, raionul Horezu, regiunea Vâlcea. Tot din fluer a doinit și țăranul muncitor Petrea Petrescu din comuna Teca, regiunea Buzău, povestind lăcomia cu care moșierii jefuiau pe țăranii muncitori.

Cu multă căldură și pricepere a cântat tânărul țăran muncitor Tudor Sarcea, din comuna Ianca, regiunea Dolj, o horă și o sârbă din solz de pește, acompaniindu-se singur la vioară.

Artiștii talentați s'au dovedit a fi și țăranii muncitori Dumitru Popescu, din comuna Vâgiulești, și Iova Nicolae, din comuna Cireșu, regiunea Gorj, care au cântat din frunză doine și cântece populare, ca și țăranul sărac Ion Vasilescu, din comuna Argetoaia, regiunea Gorj, care a cântat cu măestrie, din cimpoi, cântecul „Sunt copil de om sărac", pe versuri proprii. Versurile:

Sunt copil de om sărac
Cu ciocoii nu mă'mpac
Până nu le-oi da de hac

exprimau ura adâncă a țăranilor muncitori împotriva ciocoilor haini, ca și hotărîrea lor de luptă împotriva ciocoilor care le-au stors vlaga, de veacuri.

Cu aceeași măestrie cu care s'au întrecut soliștii instrumentiști, au cântat și soliștii vocali, ieșind și aici la iveală elemente talentate din rândurile maselor populare.

Cu multă înflăcărare a cântat țăranca muncitoare Ecaterina Bărbulescu din comuna Cocioc, regiunea București, cântecul „Vine Streiul dinspre munte", care exprimă dragostea țărănimii muncitoare față de măretele construcții ale socialismului ce se ridică în țara noastră. Aceeași dragoste pentru libertatea de care se bucură naționalitățile conlocuitoare în regimul nostru de democrație populară, a fost exprimată și în cântecele executate în limba sârbă de țărăncile muncitoare Lovrenschi Elena, din comuna Sânpetru Sârbesc, Bebici Delia și Pasulschi Smilia, din comuna Sânmartinu Sârbesc, acompaniate de orchestra de tamburași a căminului cultural din acea comună formată din țărani muncitori de naționalitate sârbă, ca și în limbile germană și idiș, cântate de muncitoarea Micșa Maria, din comuna Ciacova, regiunea Timișoara, și de pioniera Sabo Bianca, în vârstă de 11 ani, dela căminul cultural Șalom Alehem din orașul Iași.

Un talent izvorît din mijlocul țărănimii muncitoare s'a dovedit a fi și fiica de țăran muncitor, Monica Popescu, în vârstă de 12 ani, din comuna Stănești, satul Suseni, regiunea Gorj, care a cântat cu o voce melodioasă cântecele populare oltenești „Mândrulițo satu-i plin" și „M'a făcut mama oltean".

Cântece care exprimau dragostea de muncă, bucuria de a fi colectivist, ca și dorința de a apăra pacea, au fost executate și de țăranii muncitori Gh. Petrea și D. Dascălu din comuna Hurezani, regiunea Gorj, Floarea Ilizan, din comuna Bărbătești, regiunea Vâlcea, țărăncile muncitoare Maria Hanganu și Valeria Butacu, din regiunea Bacău, și mulți alții.

Pe scena Ateneului R.P.R. s'au perindat numeroase ansambluri de cor care au redat cu multă măestrie artistică bogăția nesecată a muzicii poporului nostru.

In melodia populară „Hop cică!", executată de corul căminului cultural al comunei Dobra din regiunea Hunedoara, au răsunat puternic voioșia poporului nostru, dragostea sa de viață și bucuria de a munci liber. Pe scenă și-a făcut apoi intrarea corul căminului cultural din comuna Jeica din regiunea Rodna, compus din tineri țărani, membri în gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului". Ei au executat cu căldură un cântec popular în limba maghiară și două cântece în limba română. In cântecele executate în limba germană de tinerii țărani din gospodăria agricolă colectivă „Dobrogeanu Gherea" din comuna Peciul Nou, regiunea Timișoara, a răsunat bucuria muncii pașnice a muncitorilor agricoli de pe ogoarele patriei noastre. Corul căminului cultural din comuna Oituz, regiunea Bacău, a executat cu multă căldură și pricepere cântecul „Răsunetul Ardealului" de I. Vidu, în care se împletește strâns jalea din trecut a țăranilor exploatați cu năzuința lor fierbinte către o viață mai bună.

Ansamblurile corale din regiunea Dolj, Buzău, Gorj, Vâlcea, au executat cu multă însuflețire cântecele lor care oglindesc întreaga viață a poporului nostru care, sub conducerea partidului, își construește o viață nouă.

Publicul din sală a răsplătit cu îndelungi aplauze pe țăranii coriști care au exprimat cu măestrie artistică frumusețea cântecului nostru popular.

In sala „Patria" au avut loc manifestările formațiunilor instrumentale compuse din țărani muncitori și muncitori din diferite regiuni ale țării.

Imbrăcați în frumoase costume naționale maghiare, tinerii muncitori care formează fanfara căminului cultural din orașul Deva, regiunea Hunedoara, au interpretat cu multă însuflețire programul lor cuprinzând și o suită de cântece maghiare intitulată „Buchetul lui Petöfi" care oglindește trecutul de luptă revoluționară al poporului maghiar. Cântecele executate din fluer de cei 8 ciobani din comuna Novaci, regiunea Gorj, au exprimat frumusețea vieții ciobanilor care trăesc și muncesc pe plaiurile minunate ale munților noștri. In cântece pline de vioiciune orchestra de tamburași din comuna Sânmartinu Sârbesc, regiunea Timișoara, formată din țărani muncitori de naționalitate sârbă, a exprimat bucuria țărănimii muncitoare de naționalitate sârbă de a-și construi, alături de poporul nostru muncitor, o viață nouă eliberată de orice asuprire și exploatare. Tarafurile populare din regiunile Iași și Vâlcea, fanfarele din Arad și Timișoara, orchestra de mandoline a pionierilor din regiunea Arad, orchestra semi-simfonică din R. Vâlcea, au arătat în mod grăitor avântul puternic pe care l-a luat organizarea formațiunilor instrumentale populare din țara noastră.

In tot cursul manifestărilor, instrumentiștii au fost aplaudați îndelung de publicul prezent.

Deosebit de rodnică în rezultate frumoase a fost cea de a doua zi a întrecerii și între echipele de dansuri populare. Pe scena Teatrului de Operetă s'au perindat echipele din regiunile Arad, Bihor, Timișoara, Hunedoara, Rodna, Bacău, Iași, Prahova, București, Dolj și Gorj, fiecare din ele aducând muzica, dansurile, portul, obiceiurile și tradițiile regiunii, înmănunchiate în jocuri de o mare expresivitate și frumusețe artistică.

Printre primele au jucat echipele căminelor culturale din Arad. In vreme ce orchestrele, din care nu lipseau trompeta și clarinetul, cântau melodii săltărețe, dansatorii jucau un joc deosebit de vioi, în care un prim element erau săriturile iscusite, însoțite de lovitul ritmic al cismelor cu palmele. Jocuri grele, prin ritmul rapid și mișcările complicate, ca „Ardeleanca", „Țigăneasca", „Feciorescul", „Bărcăul", „Haidăul", au fost interpretate cu multă măestrie de echipele din Prunișor, Socodor și Seceni, regiunea Arad, și Jurtelecul Simleul, regiunea Bihor.

Năvalnice, pline de viață erau mișcările dansatorilor din regiunile Gorj și Dolj. „Sârba ca la Orlea", dans local din comuna Orlea, regiunea Dolj, interpretat de dansatorii căminului cultural, jocurile „Sabarul", „Dura", „Băltăreasa" și „Birul", interpretate de echipa de bătrâni a căminului cultural din comuna Stoina, regiunea Gorj, condusă de țăranul muncitor Dumitru Eremia, de 65 ani, au ilustrat alesele calități ale jocului oltenesc.

Prin strigături ca „De când am scăpat de bir, am parale la chimir" sau „Foaie verde foi de vrej, Trăiască Gheorghiu-Dej", echipele de dansuri își manifestau dragostea lor față de legiuirile regimului de democrație populară, care sprijină țărănimea săracă și mijlocașe să-și făurească o viață mai bună.

Nu mai puțin vioaie și frumoase au fost dansurile muntenești. Respectând întocmai ritmul, folosind calitățile scenice ale dansului cu multă pricepere, dansatorii echipei căminului cultural din Câmpina, regiunea Prahova, au știut să reînvieze frumusețea neîntrecută a cunoscutului dans muntenesc „Ca la Breaza".

O înaltă tehnică, un deosebit talent, au arătat echipele din comuna Săleuța, regiunea Rodna și echipa căminului cultural „Horia, Cloșca și Crișan" din Capitală, ale căror dansuri au stârnit un mare entuziasm.

Minunatele sârbe, bătute, hore moldovenești, care exprimă deosebit de plastic dragostea de viață și de muncă a țăranului moldovean, humorul său sănătos plin de tâle, au fost reprezentate cu prisosință în cadrul celei de a doua zi a concursului.

Publicul, care umplea până la refuz sala teatrului, a aplaudat puternic minunatele dansuri locale jucate de sătenii din Flămânzi, regiunea Iași, și de echipa din Cuci, regiunea Iași, care a interpretat un dans ciobănesc cu bâte, de o mare expresivitate.

In cadrul concursului s'au prezentat numeroase dansuri ale naționalităților conlocuitoare. Cu puternice aplauze au răsplătit spectatorii pe tinerii țărani germani din comuna Zăbrani, regiunea Arad, care au interpretat frumoasele dansuri germane „Moara de vânt", „Fetița" și „Vânătorul".

Apariția pe scenă a celei mai tinere echipe, călușarii din Orăștie, regiunea Hunedoara, în care cel mai tânăr artist avea doar 8 ani, iar cel mai „bătrân" 15 ani, a fost viu aplaudată de cei prezenți.

Un alt aspect al celei de a doua zile a întrecerii dintre echipele de dansuri, a fost marea varietate de costume prezentate, dar ceeace s'a desprins din mai toate dansurile, ridicându-se din inima fiecărui dansator, pe deasupra deosebirilor muzicale, coreografice sau de port, a fost conținutul nou, politic, pe care l-au avut toate dansurile, izvorît din noua realitate a satului nostru.

Strigăturile pomeneau despre dragostea țărănimii muncitoare față de partid și conducătorii săi, față de marea Uniune Sovietică și pentru iubitul dascăl și părinte al omenirii muncitoare, I. V. Stalin.

★

In cursul după amiezii numeroase echipe artistice, formate din țărani muncitori, au vizitat mai multe întreprinderi din Capitală unde au prezentat frumoase programe artistice.

Intâlnirea dintre muncitori și țăranii muncitori a prilejuit puternice manifestații de solidaritate frățească pentru lupta comună pe care clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, o duce astăzi sub conducerea Partidului, pentru făurirea noii orânduiri socialiste în țara noastră, pentru pace în întreaga lume.

Poporul albanez în luptă pentru pace

(Urmare din pag. I-a)

a luptei pentru pace sunt succesele în muncă.

Datorită avântului în muncă, datorită desvoltării largi a întrecerilor socialiste și a udarnicismului pentru îndeplinirea înainte de termen a planului economic pe 1951, oamenii muncii din toate ramurile industriei și agriculturii Albaniei au obținut succese imense în ridicarea productivității muncii și îndeplinirea planului de producție.

Așa, de pildă, planul semestrial pe 1951 în industria de pielărie a fost realizat în proporție de 116,88%, în industria de încălțăminte în proporție de 115,5%, în industria de cauciuc în proporție de 112,11%, în industria tutunului în proporție de 106,67%, în industria cimentului în proporție de 110,87%, în industria prelucrării lemnului în proporție de 105,72%.

Productivitatea muncii a sporit în medie cu 23%.

Planul de producție al atelierelor pentru prelucrarea metalelor a fost realizat în proporție de 124,3%.

Și-au îndeplinit cu succes planul pe primul semestru muncitorii din transporturile cu automobile și din cele feroviare din Albania. Transporturile cu automobile au îndeplinit planul de transportarea mărfurilor în proporție de 104%, iar planul de transportarea călătorilor în proporție de 105%, iar transporturile feroviare au îndeplinit planul de transportarea mărfurilor în proporție de 107%, iar acela de transportarea călătorilor în proporție de 118%.

In comparație cu primul semestru al anului 1950, productivitatea muncii a muncitorilor din transporturi a sporit cu 27%.

Planul de producție a mărfurilor textile a fost realizat în proporție de 183,91%.

Intreprinderile industriei locale au realizat planul în proporție de 104,26%.

Lucrările la șantierele noi de construcție din Albania merg în ritm rapid. Muncitorii și funcționarii se întrec pentru darea în exploatare înainte de termen a principalelor construcții din republică. Colectivele centralei hidroelectrice „Lenin", combinatului de textile „Stalin" și combinatului de zahăr încheie principalele lucrări de construcție. Merge din plin construcția fabricii pentru curățat bumbacul din Fieri, a fabricii pentru prelucrarea tutunului din Școrda, a combinatului pentru prelucrarea lemnului din Elbasan și a altor întreprinderi. Muncitorii și-au luat angajamentul să dea în exploatare în 1951 11 construcții mai importante ale republicii și cuvintele lor merg mână în mână cu faptele. La construcția combinatului de textile „Stalin", ei au îndeplinit planul pe semestrul întâi în proporție de 100,4%. Colectivul fabricii de încălțăminte din Tirana a îndeplinit planul pe semestrul întâi în proporție de 115,5%. Datorită economiilor și folosirii raționale a forței de muncă, colectivul acestei fabrici lucrează o zi pe lună cu materiile prime economisite. Au obținut deasemeni rezultate bune muncitorii fabricii de tutun din Durres care au realizat planul pe semestrul întâi în proporție de 106,3%.

Oamenii muncii din Republica Populară Albania au primit un important ajutor din partea U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară. Din aceste țări, prin portul albanez Durres, utilajul pentru numeroasele șantiere din Albania sosește în torent nesfârșit.

Pe ogoarele Albaniei lucrează tractoare, combine autopropulsate și alte mașini agricole moderne. Datorită instaurării puterii populare și efectuării reformei agrare, agricultura Albaniei a obținut serioase succese. In 1950, suprafața cultivată a republicii a sporit cu 40,5% în comparație cu 1938, iar producția de păioase, orez și cartofi a crescut respectiv cu 33,8%.

Un mare rol în desvoltarea și consolidarea agriculturii îl joacă cooperativele agricole de producție, care arată în practică avantajele gospodăriilor agricole colective. Țărănimea muncitoare primește zilnic ajutor dela puterea populară. Aceasta o aprovizionează cu mașini, cu semințe selecționate, îi acordă credite în condiții avantajoase. Ea adoptă măsuri îndreptate spre îngrădirea economică continuă și izolarea politică a chiaburilor care împiedică construirea socialismului la sate.

Obținând serioase succese în munca pașnică constructivă, oamenii muncii din Albania populară luptă pentru pace și pentru independența patriei lor, își apără vigilent granițele și demască cu hotărîre provocările imperialiștilor americano-englezi și ale slugilor lor.

Angajamentele muncitorilor dela uzinele „Timpuri Noi" în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie

Muncitorii uzinei „Timpuri Noi" din Capitală au dat și ei urmare inițiativei luată de muncitorii, inginerii și tehnicienii Atelierelor C. F. R. „Grivița-Roșie", pentru intensificarea întrecerii socialiste în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie, a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Joi după amiază, muncitorii dela „Timpuri Noi" s'au adunat într'un entuziast meeting. Dinu Tănase, secretarul comitetului sindical, deschizând meetingul, a citit scrisoarea adresată d-lui Gheorghe Gheorghiu Dej, de către colectivul de muncă dela Grivița-Roșie.

Miile de muncitori ai marii uzine metalurgice au ascultat cu vie bucurie angajamentele luate de ceferiști și, într'un gest spontan de dragoste și recunoștință pentru marea Țară a Socialismului victorios și pentru Generalissimul Stalin, zeci din ei au luat cuvântul, exprimând angajamente concrete pentru intensificarea întrecerii socialiste, în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie.

La încheerea meetingului, muncitorii uzinelor „Timpuri Noi" au trimis d-lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, o scrisoare prin care se angajează să întâmpine cea de a 34 aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cu noi și importante victorii în muncă, cu îndeplinirea sarcinilor de producție ce le revin în cadrul primului an al Cincinalului. (Agerpres).

Echipele Căminelor Culturale vor da reprezentații în fața oamenilor muncii

Odată cu terminarea lucrărilor de selecționare ale finalei concursului artistic pe țară a echipelor de cor, joc, formațiuni instrumentale, soliști vocali și instrumentali, ale căminelor culturale, echipele artistice care s'au situat în fruntea concursului vor mai da numeroase reprezentații în fața oamenilor muncii din Capitală.

O primă reprezentație va fi dată Sâmbătă 8 Septembrie, orele 18,30, la Arenele Libertății, pentru echipele artistice sindicale și echipele artistice ale armatei.

Vizita Patriarhului Alexandru III al Antiohiei în țara noastră

In ultimele zile — între 22 August și 3 Septembrie 1951 — I. P. S. Alexandru III, Patriarhul Antiohiei și al întregului Orient, a vizitat țara noastră, fiind oaspetele I. P. S. Justinian Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. I. P. S. Patriarh Alexandru III a sosit în București, venind dela Moscova, unde a luat parte la consfătuirea patriarhilor ortodocși, care au adresat un apel către creștinii din lumea întreagă, pentru intensificarea acțiunii de apărare a păcii, împotriva ațâțătorilor la războî și pentru încheierea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri. I. P. S. Sa a fost însoțit de I. P. S. Mitropolit Alexandru al Emesei și de I. P. C. Arhimandrit Vasile Samaha. Inalții oaspeți au vizitat, împreună cu I. P. S. Patriarh Justinian, numeroase biserici și mănăstiri din țară, rămânând impresionați de larga libertate religioasă care există în Republica Populară Română.

In ziua de 26 August — în cadrul unei festivități, care a avut loc la Institutul Teologic Universitar din București și la care au luat parte I. P. S. Patriarh Justinian, Vasile Pogăceanu, ministrul Cultelor și numeroși preoți din Capitală — i s'a decernat I. P. S. Patriarh Alexandru III, diploma de „doctor honoris causa" în teologia ortodoxă, în semn de prețuire a contribuției de seamă pe care I. P. S. Sa a adus-o în domeniul științelor religioase și pe tărâmul strângerii legăturilor frățești dintre Bisericile Ortodoxe ale Răsăritului și Bisericile Ortodoxe Rusă și Română.

In ziua de 3 Septembrie, I. P. S. Patriarh Alexandru III și însoțitorii săi au părăsit țara noastră, fiind conduși la aeroport de I. P. S. Patriarh Justinian, Vasile Pogăceanu, ministrul Cultelor, P. S. Episcop Theoctist, Vicarul Patriarhiei Române și de consilierii Patriarhiei. Inainte de plecare, I. P. S. Patriarh Alexandru III a rostit o cuvântare în care a subliniat satisfacția cu care a înregistrat — pretutindeni în țara noastră — deplina libertate religioasă și voința fermă a poporului nostru de a apăra pacea, pentru a-și construi în liniște o viață mai bună și un viitor fericit.

„Popoarele din întreaga lume vor să apere pacea, împotriva celor ce o amenință, — a spus I. P. S. Patriarh Alexandru III. Toate bisericile creștine, care nu se depărtează de adevărurile Evangheliei lui Hristos, au datoria să sprijine această uriașă acțiune de apărare a păcii. Sunt bucuros să constat că multe Biserici Ortodoxe — printre care, la loc de frunte, trebuesc amintite Bisericile Ortodoxe Rusă și Română, Antiohiană, Bulgară—s'au alăturat marelui front al partizanilor păcii și aduc aportul lor mereu sporit în această luptă. Vizitând în ultimul timp, Uniunea Sovietică și Republica Populară Română, am avut marea fericire să văd în plină desfășurare acțiunea de apărare a păcii; binecuvântez, deci, cu toată inima, străduințele pașnice ale acestor popoare, după cum binecuvintez lupta pentru apărarea păcii a oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Sunt încredințat că forțele păcii vor birui și că, prin solidaritatea popoarelor, care au învățat să-și apere drepturile, războiul pe care-l pregătește un mănunchiu de instigatori, va fi înlăturat din viața omenirii". (Agerpres).

Conferința delegației sovietice de colhoznici, muncitori din S.M.T. și specialiști din domeniul agriculturii cu organele superioare ale agriculturii noastre

In cursul zilei de Joi au continuat lucrările conferințelor pe care membrii delegației sovietice de colhoznici, muncitori din SMT, specialiști și oameni de știință din domeniul agriculturii le țin, pe ramuri de specialitate, cu reprezentanții organelor superioare ale agriculturii noastre.

La Institutul de Cercetări Agronomice din Capitală s'au desbătut, în continuare, problemele legate de aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Au continuat discuțiile cu privire la raportul ținut în ședința precedentă de d. C. Topor, consilier ministerial, după care au luat cuvântul membrii delegației sovietice.

Agronomul șef Ana Scerbova, înlocuitorul conducătorului direcției cultivării cartofului și legumelor din Ministerul Agriculturii al URSS, a arătat pe larg felul cum se aplică la aceste culturi metodele agrotehnice în vederea obținerii recoltelor superioare.

A vorbit apoi D. G. Magdaliuc, directorul SMT Voronovsc, raionul Râbnița, RSS Moldovenească, arătând într'o largă expunere cum SMT-urile sovietice ajută colhozurile și sovhozurile la obținerea de recolte mari.

A urmat la cuvânt președintele colhozului „Stalin" din regiunea Taldî-Curganse, RSS Cazahă, Aldanerghenov Nurmulda, Erou al Muncii Socialiste, care a expus metodele agrotehnice aplicate pentru obținerea unei producții mari de sfeclă de zahăr.

Directorul colhozului de cereale din raionul Smolensc, regiunea Altai, G. A. Fromov, a vorbit despre metodele agrotehnice întrebuințate în lucrarea ogoarelor pentru refacerea structurii solului și asigurarea umidității.

A. R. Scerbina, președintele colhozului „Cicalov", regiunea Dniepropetrovsc, RSS Ucraineană, Erou al Muncii Socialiste, laureat al Premiului Stalin, a făcut o largă expunere a metodelor înaintate utilizate pentru obținerea de recolte îmbelșugate la porumb.

Brigadierul D. S. Maruchian din colhozul „Stalin", raionul Artașat, RSS Armeană, Erou al Muncii Socialiste, a răspuns întrebărilor puse cu privire la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în domeniul viticulturii, al culturii bumbacului și sericiculturii.

M. P. Caimacam, brigadier la cultura tutunului în colhozul „12 Octombrie" regiunea Dubosarî, RSS Moldovenească, a împărtășit experiența muncii în colhozul său în ceeace privește plantarea și cultivarea viței de vie și a tutunului.

Expunerile membrilor delegației sovietice au fost urmărite cu deosebită atenție. La sfârșit numeroși ingineri și tehnicieni agricoli au luat cuvântul mulțumind călduros delegației sovietice pentru învățămintele împărtășite și luându-și angajamentul de a le populariza și a le aplica pe teren, dând astfel un nou impuls agriculturii noastre pe calea transformării ei socialiste.

Desbaterile au fost încheiate de d. V. Vaida, ministrul Agriculturii, care a subliniat că aceste consfătuiri au constituit nu numai un prilej fericit pentru organele îndrumătoare ale agriculturii noastre de a învăța din uriașa experiență a agriculturii sovietice, dar ele vor constitui un puternic imbold pentru aceste organe de a aplica pe scară și mai largă metodele agrotehnice care au așezat agricultura sovietică la cel mai înalt nivel cunoscut în agricultura mondială.

Prezența delegației sovietice în mijlocul nostru, ajutorul neprecupețit pe care îl primim astfel din partea marii Țări a Socialismului, — a încheiat d. V. Vaida — întărește și mai mult legăturile indestructibile de prietenie dintre popoarele sovietice și poporul român care luptă umăr la umăr în marele front al păcii, democrației și socialismului, în fruntea căruia stă învățătorul genial al omenirii muncitoare, cel mai bun prieten al poporului nostru, Generalissimul Stalin. (Agerpres).

Consfătuirile cu specialiștii în creșterea animalelor

In cursul zilei de Joi a continuat în amfiteatrul Institutului de Cercetări Zootehnice din Capitală consfătuirea pe țară a membrilor delegației sovietice, specialiști în creșterea animalelor, cu șefii serviciilor zootehnice și veterinare regionale, zootehnicieni și medici veterinari de raion, profesori dela facultățile de zootehnie și medicină veterinară și tehnicieni și zootehnicieni dela I.C.Z. dela Ministerul Agriculturii și dela gospodăriile agricole de stat.

Membrii delegației sovietice care au participat la consfătuire au explicat metodele lor înaintate de muncă în creșterea animalelor.

Deasemeni a vorbit P. S. Balezin, membru în colegiul Ministerului Agriculturii al URSS, care a arătat desvoltarea uriașă a zootehniei în Uniunea Sovietică și modul cum se face planificarea în acest sector.

Vorbitorul a arătat că toate acțiunile zootehnice se desfășoară conform planului de stat, potrivit sarcinilor trasate acestui sector prin Hotărîrile Consiliului de Miniștri.

Planul de stat cuprinde creșterea șeptelului, cumpărarea și vânzarea animalelor de rasă, producția de lapte, organizarea stațiunilor și a acțiunilor de însămânțări artificiale, creșterea reproducătorilor, planul de cultură a plantelor furajere, mecanizarea fermelor zootehnice și formarea cadrelor. Fiecare regiune își întocmește planul zootehnic în funcție de planul de stat.

In continuare, P. S. Balezin a arătat cum sunt îndeplinite aceste sarcini, îndatoririle specialiștilor din sectorul zootehnic și a prezentat diferite aspecte ale muncii în acest domeniu.

Cuvântul de închidere a fost rostit de d. Ion Vidrașcu, ministru adjunct la Ministerul Agriculturii, care a mulțumit pentru prețioasele sfaturi și îndrumări date de membrii delegației sovietice cu prilejul vizitelor în gospodăriile agricole de stat și colective, precum și la consfătuire.

„Lupta popoarelor din America Latină pentru independență și pace"

Conferința poetului Pablo Neruda, membru în Consiliul Mondial al Păcii

Când, la 12 Octombrie 1492, Cristofor Columb a ajuns în America, la mica insulă Guanahani, un marinar a strigat: Pământ!

Mai bine ar fi strigat: Sânge! Pentrucă timp de un secol un val de fier și sânge s'a răspândit asupra întregii Americi. Marile valori culturale din Mexic și Peru au fost nimicite. Luptătorii acestor popoare au fost uciși. Pe marile temple și pe marile monumente arhitectonice din America, s'a ridicat crucea care a însemnat martirajul și sclavia popoarelor indigene. Impăratul Atahualpa al Perului a fost asasinat, prin trădare. Tânărul luptător mexican Cuahtemoc a fost luat captiv de către cotropitorul spaniol Fernando Cortez și într'o noapte pus cu spatele la un copac și ucis.

Burghezia a idealizat cucerirea Americii. In deosebi Franco a ridicat un imn acestei cuceriri. Dar adevărul este cu totul altul. Când cotropitorii au ajuns în centrul Americii, nu mai aveau destulă carne pentru a hrăni câinii mari de casă pe care îi aduceau cu dânșii. Cum însă cotropitorii erau urmați de coloane de prizonieri de războî, câinii erau alimentați cu carnea acestora. Prizonierii erau oamenii cari clădiseră marile monumente arhitectonice din Mexic.

Așa s'au întins cotropitorii peste toată America. Au fost opriți numai într'un loc și acest loc este țara mea. Ea se numește Chili și se află în partea cea mai apropiată de Polul Sud a continentului american. Până acolo au ajuns cotropitorii, dar timp de 3 secole au rezistat, apărându-se, locuitorii indigeni din Chili.

Și într'o zi au pus mâna pe marele cuceritor care venea din Spania, Pedro de Valdivia. Acest om distrusese toate satele, toate casele. Pretutindeni pretindea să i se dea aur. Când americanii au pus mâna pe el în luptă, au topit aur și l-au turnat pe gât, spunându-i: ai venit să cauți aur, iată, l-ai găsit!

Colonizarea a așternut întuneric adânc peste întreaga noastră Americă. Odată cu obscurantismul s'a răspândit clericalismul, s'a extins izolarea și exterminarea indienilor. Cu toate acestea, cucerirea prezintă și laturi pozitive, pentrucă a adus cu sine cultura europeană, a adus tehnica necunoscută la începuturile Americei; a adus cu sine o tehnică care a contribuit apoi la răsturnarea imperiului spaniol. Aceasta era presa, tipografia. In 1810 cărțile revoluționarilor burghezi trec din mână în mână și aduc cu ele prima sămânță a răscoalei împotriva Spaniei.

La începutul secolului trecut, aproape toate popoarele își capătă independența față de Spania. Dar această independență nu este profundă, nu aduce cu ea propășirea popoarelor noastre, nu aduce oamenilor fericirea. Pământurile trec numai dintr'o mână în alta. Țările noastre rămân ca și înainte de independență, împărțite în moșii uriașe care aparțin unui număr mic de persoane. Mai târziu, de această nedreaptă împărțire a pământului va profita o burghezie sângeroasă și lacomă.

Să vedem acum cum trăesc popoarele din America Latină. La Nord se găsește marea țară a Mexicului, cu peste 20 milioane de locuitori și cu un teritoriu foarte întins. O mare parte a teritoriului Mexicului a fost răpită de Statele Unite. Toată partea din Sud a Statelor Unite aparținea Mexicului: Texasul, Noul Mexic, California un teritoriu aproape tot atât de mare ca Republica Populară Română a fost atacat de imperialiști și furat.

In 1910 a izbucnit pe pământul Mexicului o mare răscoală țărănească. Conducătorii răscoalei, ieșiți din popor, cereau să se împartă pământ țăranilor. Acești conducători care se numesc Madero, Zapata, Pancho Villa, au fost prezentați de către istoria burgheză ca niște bandiți de rând. Ei au luptat însă pentru libertatea popoarelor lor și pentru ca pământurile să fie împărțite țăranilor. Și astăzi, imperialiștii folosesc același epitet împotriva celor care luptă pentru libertate în Coreea, în Vietnam, în Malaya. Este o veche metodă a lor, pe care noi o cunoaștem.

Revoluția din Mexic a reușit, o parte a pământurilor a fost împărțită țăranilor, sistemul marilor moșieri a fost zdruncinat.

Mai târziu, un mare președinte al Mexicului, care astăzi nu mai este președinte, a realizat naționalizarea petrolului și a dat pământ țăranilor. Acest mare om se numește Lazaro Cardenas și este astăzi vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii. (Aplauze). Revoluția țărănească, neavând ajutorul organizat al clasei muncitoare, a degenerat, aducând în Mexic guverne vândute imperialismului nord-american.

Mai jos de Mexic, se află centura Americii, America Centrală. Această parte a continentului este favorita imperialiștilor. Aproape în fiecare din țările de acolo au instalat la putere satrapi teribili, menținuți în mod direct de guvernul Statelor Unite. Aici s'au petrecut și continuă să se petreacă crimele cele mai fioroase. In 1932, tiranul care stăpânea în San Salvador a provocat un masacru în care a ucis 35.000 țărani. Sunt cifre îngrozitoare. Așa au „apărat cultura" în țările noastre imperialiștii din America de Nord.

Mai la Sud de San Salvador se găsește mica republică Nicaragua. Acolo au debarcat nord-americanii în 1924 și au făcut o mică Coree. Au intrat distrugând satele, omorînd pe țărani, violând femeile. Dar acolo s'a ridicat un om care a inițiat primele lupte de partizani din America de Sud și care cu micile lui forțe a învins pe imperialiști. Acest om s'a numit César Augusto Sandino. Spun „s'a numit" pentrucă a murit ucis de imperialiști. Faptul este tipic pentru procedeele imperialiștilor și seamănă cu ceeace se petrece azi în Coreea. Când s'a încheiat tratatul de pace, Sandino a fost înconjurat la ieșirea din palat de ofițeri plătiți de nord-americani iar după o oră dela iscălirea tratatului de pace a fost asasinat. Asasinatul acesta s'a petrecut acum 20 de ani. Ucigașul plătit de imperialiști este de atunci președintele acestei mici republici. Este tiranul instalat acolo de imperialiștii americani. Insă popoarele din America Centrală au păstrat trează în sufletul lor amintirea fostului conducător al partizanilor, Sandino.

Dacă mergem mai la Sud, vom întâlni marile republici. Mai întâi întâlnim marea republică a Venezuelei cu marele fluviu Orinoc și teritoriul ei întins care ajunge până la fluviul Amazon. Marea bogăție a acestei țări o formează petrolul. Dar cui aparține petrolul? Petrolul din Venezuela aparține imperialiștilor nord-americani, așa cum le aparține și zahărul din Cuba, staniul din Bolivia, fierul din Peru, petrolul din Paraguay, cuprul și salpetrul din Chili.

Această mare patrie America Latină, care ar putea să facă fericiți sute de milioane de oameni, este vândută de către guvernele sale imperialiștilor. Nimic nu ne aparține. In țara mea se află minele de cupru cele mai mari din lume. Dar noi nu putem să fabricăm fire de cupru, nu putem să facem niciun fel de obiect din cupru, suntem obligați chiar noi să cumpărăm astfel de obiecte de la nord-americani.

In acest uriaș continent unde se găsesc toate bogățiile, se găsește cel mai mare număr de analfabeți și o mizerie apocaliptică. In timp ce imperialiștii își ridică cu bogățiile noastre palate cu 50 de etaje în centrul New York-ului, noi avem cel mai înalt nivel de mortalitate infantilă din lume. Pentru ei, noi nu suntem decât nitrat, cupru, cafea. Nu suntem oameni!

Insă eu vreau să vă prezint omul american, pentrucă voi nu râvniți bogățiile noastre, pentrucă regimul vostru este regimul ideal pe care noi îl dorim, pentrucă voi ați trecut prin situația în care ne aflăm noi și v'ați eliberat. De aceea trebue să cunoașteți oamenii din ținuturile acelea îndepărtate.

Acolo are loc o luptă mare și există o mare nădejde. Când vă arăt pe hartă Brazilia, puteți să vedeți scris acolo nu „cafea", ci numele unui eliberator din America, el însuși hăituit de către poliție, dar care este iubit de poporul său, și care iubește poporul vostru, admiră realizările voastre. Este marele conducător al poporului brazilian, Luiz Carlos Prestes (Aplauze).

Iar dacă veți căuta pe hartă mica republică Paraguay, trebue să știți că acolo închisorile sunt pline de luptători pentru libertate. Trebue să știți că acolo a avut loc o luptă grea a poporului și că oamenii aceia n'au fost învinși. In acest moment, marele lor șef se află izolat în închisoare. Fasciștii argentinieni au pus mâna pe el în Argentina și fără să respecte dreptul de azil, l-au amorțit cu anestezice și l-au predat poliției din Paraguay. Trebue să-l numesc și pe acest mare prieten al vostru: el este Obdulio Barthe.

Să intrăm acum în patria mea, în Chili, prin partea de Nord. Acolo, în Nord, se află minele de salpetru și de cupru. La o înălțime de 4.000 metri se găsesc minele numite Cinchicamata. In pustiu se află minele de nitrat. Viața acolo este foarte grea. Trec peste 50 ani fără să plouă. Nu crește acolo nici o plantă, orice fel de cultură se găsește la mari depărtări.

Muncitorii trăesc acolo ca într'un lagăr de concentrare.

In acest loc înfricoșător a început lupta poporului meu. Acolo a apărut un om numit Luiz Emilio Recabarren, care a intrat în fiecare mină, a vorbit cu fiecare om, i-a adunat apoi pe muncitori și le-a vorbit despre drepturile lor.

Concesiunile îi interziceau intrarea în mine. De multe ori a fost arestat, băgat în închisoare. El a întemeiat prima presă muncitorească. In 1912, a fondat Partidul Socialist Muncitoresc din Chili, care în 1921 a luat numele de Partidul Comunist din Chili.

Mai spre Sud se găsesc minele de cărbuni. Dacă veți căuta pe hartă, între orașele Concepcion și Valdilia, în extremul Sud al continentului, este un punct al cărui nume nu este trecut pe hartă, nume pe care noi nu putem să-l uităm. Acolo sunt minele de cărbuni dela Lota și Coronel. Acolo domnește o mare mizerie, dar tocmai acolo se găsește partea cea mai activă a proletariatului din Chili. Condițiile de muncă sunt foarte aspre. Galeriile minei se întind sub ocean pe o lungime de mulți kilometri. Muncitorii se întorc dela lucru istoviți, în locuințele mizerabile. Câteodată, câte 16 persoane locuesc într'o singură cameră. Acolo întâlnim un lucru teribil care este un fel de simbol al exploatării capitaliste și care se numește „patul cald". Ii spune așa pentrucă mereu se găsește un om, un miner, care doarme puținele ore după muncă în timp ce alți mineri își așteaptă rândul să se culce și ei. Când se scoală unul, intră celălalt în cameră, astfel încât timp de ani de zile acest pat niciodată nu se răcește. Și acest lucru imperialiștii îl numesc „cultură occidentală".

Acolo, în anul 1947 a avut loc o mare grevă. Muncitorii noștri cereau pâine, cereau schimbarea condițiilor de trai. Președintele republicii Chili trădase, trecuse cu totul de partea imperialiștilor. După ce a căpătat voturile poporului, a pornit represiunea cea mai îngrozitoare din aceste locuri, a făcut lagăre de concentrare pentru muncitori, a trimis împotriva muncitorilor aviație și vase de războî, a umplut minele cu polițiști. 4.000 oameni au fost scoși cu forța dela locurile lor de muncă, iar pentru ca să umple golurile lăsate, au adus țărani și spărgători de grevă de profesie.

Au declarat ilegal partidul meu, Partidul Comunist, și au trecut la persecutarea întregii prese muncitorești.

Vreau să vă spun cum răspunde la toate acestea poporul meu. După un an dela aceste evenimente au avut loc în mine alegeri sindicale. Se împlinea un an de când conducerea sindicatelor era închisă în lagăre de concentrare. Alegerile sindicale au fost făcute sub supravegherea poliției și controlate în mod special. Cu toate acestea, a fost aleasă conducerea sindicală, care în acel moment se afla în lagărul de concentrare (Aplauze).

Cu aceeași energie răspunde poporul și acordurilor care vor să asvârle în războî America Latină. Când s'au semnat acordurile dela Washington, s'au strâns peste 1 milion de semnături pentru un Pact al Păcii pe apelul lansat de Comitetul Național de Apărare a Păcii.

Acum, vreau să vă povestesc un succes recent. Imperialiștii americani credeau, ca și hitleriștii, că pot să subjuge un popor atât de revoluționar chiar dela nașterea lui, cum este poporul meu. Ambasada Statelor Unite a propus încheierea unui nou tratat cu Chili, privind educația. Imperialiștii urmăreau să-și asigure conducerea întregei educații a tineretului. Deasemenea trimișii Washington-ului trebuiau să capete imunitatea diplomatică, pentru ca să poată opera în voie. Imediat au avut loc grevele elevilor. Tratatul se afla depus la Cameră și Senat. Au isbucnit noui greve, de data aceasta ale profesorilor. S'a realizat unitatea națională împotriva acestei acțiuni a imperialiștilor. Chiar ambasada americană a fost nevoită să convoace o conferință de presă și să declare că retrage proectul pentrucă poporul chilian n'a înțeles „binefacerile ce-i sunt rezervate prin tratat".

Țările noastre din America Latină se găsesc alături de democrațiile populare (Aplauze). Popoarele noastre iubesc Uniunea Sovietică și pe tovarășul Stalin (Aplauze prelungite, ovații pentru tovarășul Stalin).

Deasemenea, puțini oameni sunt atât de populari în America Latină ca Mao Tse Dun și puține țări sunt iubite ca Republica Populară Chineză (Aplauze).

Iar dacă imperialiștii continuă drumul lor către războî, în multe locuri de pe continentul nostru vor avea aceeași primire pe care a avut-o vechiul cuceritor Pedro de Valdivia: vor primi petrol, dar vor trebui să-l înghită, vor primi fier, însă îl vor primi în inimă.

Am vizitat patria voastră în plină activitate constructivă. Am văzut cum se ridică marea fortăreață a presei, „Casa Scânteii". Am atins cărămizile ei cu emoție. Mi se părea că nu numai voi ați ridicat toate aceste cărămizi, ci și lupta poporului meu a ajutat la ridicarea lor. (Aplauze).

Eri am vizitat lucrările marelui Canal Dunăre - Marea Neagră. Ce operă minunată de pace, pentru țara voastră nouă! Milioane de metri cubi de piatră și pământ sunt escavate de puternicile mașini sovietice, de puternicul și frumosul vostru tineret. Când priveam cum lucrează marile escavatoare, știam că și noi tot așa vom scoate din lume războiul și mizeria, pentru ca să se acopere întregul pământ cu flori și fructe și pentru ca toată lumea să aibă dreptul la flori și fructe.

Guillen și cu mine v'am prezentat pe oamenii Americii noastre. Ei se găsesc foarte departe de aci. Dar ei sunt milioane de prieteni ai voștri, pe care voi nu-i cunoașteți. Sunt milioane de frați care se gândesc la munca voastră, care cred și nădăjduesc în victoria construcției voastre. Ei luptă acolo, în marile ținuturi singuratice din pustiuri și din Cordilieri, în regiunea teribilă a tropicelor, luptă pentru pace, pentru ca voi să vă construiți patria voastră (Aplauze).

Acum, vreau să vă citesc un poem. Este partea finală a poemului „Să se trezească pădurarul". In acest poem eu mă adresez poporului american și îi spun că noi nu-l urâm, ci urâm pe cei care și pe el îl exploatează și-l trimit la moarte. Și cum noi cei din Sud suntem la fel de americani, cum sunt și ei, cei dela Nord, le spun că dacă ei pornesc la războî împotriva Uniunii Sovietice și a popoarelor voastre, alta va fi Istoria.

Popoarele noastre nu numai că se vor opune războiului, ci se vor mobiliza pentru a apăra cuceririle socialismului și drumul fericirii în lume.

(In încheere Pablo Neruda a recitat un fragment din marele său poem „Să se trezească pădurarul", poem distins cu Premiul Internațional al Păcii). (Agerpres).